

[Hanne Reintoft.]

store glæde, at der nu skal gøres noget ved det. Jeg ved også, at mange kommuner ønsker en sådan lovændring.

Vi er glade for forslagene om at gøre de sociale pensioner og andre sociale ydelser skattefri, men jeg vil godt sige, at selv om det både indeholder en skattelettelse for de grupper og en administrativ besparelse, der skulle kunne samle bredt flertal her i folketinget, så er jeg bange for, at det ligner gammel socialdemokratisk politik med at hugge en hæl og klippe en tå, og jeg vil igen pege på, at vores skatteforslag med en større bundgrænse ville løse det samme problem for lærlingene, de uddannelsessøgende og de lavtlønnede, så vi nu ikke igen for lige at rette op på en enkelt gruppe, der er udsat for en skattemæssig uretfærdighed, laver nye grupper og på den måde på en eller anden måde ligesom bidrager til denne manglende solidaritet og denne urimelighed, de forskellige grupper i samfundet føler.

Det bliver denne socialminister, der skal udforme cirkulærerne til bistandsloven, og det føler vi os lettet over. Vi synes ikke, at bistandsloven er en god lov, men jeg har mange gange på den nuværende socialminister forstået, at hun opfatter det som en rammelov, og vi anmoder derfor varmt om, at rammerne må blive udfyldt af noget andet end det, den forrige socialminister havde tænkt på, for det så vi med megen bekymring på.

Må jeg også i al almindelighed henlede opmærksomheden på, at arbejdstidsnedsættelsen i den sociale sektor fra 1. december, fordi man ikke har ydet kompensation herfor, har belastet hele området, men at det inden for visse sektorer, f. eks. åndssvageforsorgen, kan komme til at betyde, at man må opgive en masse genoptræning og undervisning. Jeg tror, det er vigtigt, selv om man måske ikke kan løse problemet generelt, at man i hvert fald tager enkelte områder og prøver at kompensere dér.

Til sidst vil jeg udtrykke håbet om, at alle arbejderbevægelsens partier i hvert tilfælde kan finde sammen om en ideologisk vending i hele vores socialpolitiske debat, at vi sammen kan vende det sorte menneskesyn og øge solidariteten med de svageste, skabe forståelse for vores åndssvage og handicappede, igen begynde at få lidt forståelse

for og lidt debat om vore kriminelles meget svære situation, at vi i fællesskab ligesom kan standse klapjagten på de dårligst stillede og forvandle Hartlingregeringens syndebukkmoral til en positiv og solidarisk fælles vilje til at bøde på de skader, som et højt industrialiseret, et meget effektivt producerende, men også meget svært og indviklet samfund uvægerlig må skabe os.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 11.56.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hr. Wilhjem stillede et spørgsmål til mig, der lød nogenlunde sådan, om jeg billigede politiets optræden i forbindelse med sagen om Uniprint. Svaret er ganske enkelt: ja!

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de indlæg, der har været. Man kan nok konstatere, at der har været forskel i opfattelsen, forskelle i vurderingen af den redegørelse, som jeg gav i folketinget i går. Det ville jo egentlig være mærkeligt andet, hvis ikke det forholdt sig sådan. Men jeg er alligevel af den opfattelse, at der praktisk talt fra alle ordføreres side er givet udtryk for en positiv indstilling, udtryk for vilje til at komme i gang med at løse de problemer, som vi står over for.

Det er også mit indtryk, at der er et stort flertal, som konstruktivt har givet udtryk for, at man skal gå i gang med at bekæmpe den arbejdsløshed, som vi har. Alene dette, at der er en tydelig fornemmelse her i folketinget af, at arbejdsløshedsproblemet er det helt afgørende og det helt centrale problem, tyder på, at mulighederne for løsning af problemet også er til stede. Jeg tror derfor, at viljen i tinget er der nu. Jeg tror, at mange i folketinget fornemmer, at nu har vi